

KOMUNISMA DZIRKSTELE

Latvijas KP Rūjienas rajona komitejas un Rūjienas rajona izpildu komitejas organs

Redakcija Rūjienā, Upes ielā № 7
Tālrūpi: redaktoram 156, redakcijai 20

Laikraksts iznāk otrdienās, ceturtdienās un sestdienās.

Numurs maksā 10 kap.

№ 72 (1298)

Sestdien, 1958. gada 14. jūnijā

9. gads

STINGRI JĀIEVĒRO LIKUMI PAR DARBU

Partija un valdība ne-
mūļīgi cīnās par to, lai
tīktu stingri ievēroti pa-
domju likumi, starp ku-
riem sevišķi svarīgi ir li-
kumi par darbu. Lieki
būtu pierādīt, cik svarīgi
ir panākt, lai likumdoša-
nas pamatnoteikumi būtu
zināmi ne vien iestāžu un
uzņēmumu vadītājiem, bet
ari visiem darbaļaudim.

Kā zināms, ļoti liela
nozīme komunisma cel-
niecībā ir PSKP CK de-
cembra plēnumam par
PSRS arod biedrību dar-
bu. Ļoti svarīga ir lēmu-
ma prasība paplašināt
fabriku un rūpniecību
arod biedrību komiteju funk-
cijas, piešķirot tām tie-
sības piedalīties uzpēmu-
ma ražošanas un finansu
plāna izstrādāšanā, dar-
ba normēšanas un darba
slodzes jautājumu izlemša-
nā. To pienākums un tie-
sība ir kontrolēt darba
likuma ievērošanu un ko-
lektīvo līgumu izpildi.
Tās var izteikt savas do-
mas par kandidātiem, ko
izvirza vadošajā saimnie-
ciskajā darbā. Turklāt
PSKP CK plēnums uzskā-
ta par lietderīgu nodibi-
nāt tādu kārtību, kas ne-
pieļautu strādnieku un
kalpotāju atlaišanu no
darba bez fabriku un rūp-
niecību vietējo komiteju pie-
krišanas.

Bet tuvāk ielūkojoties
mūsu rajona rūpniecības
uzņēmumu, iestāžu, pa-
domju saimniecības dzīve,
māks konstatēt, ka ne vi-
sar ir ieviesta vajadzīgā
kārtība darba likumdoša-
nas noteikumu ievērošanā.

Tā nesen, izdarot pār-
baudi Austrumu padomju
saimniecībā un izskatot
jautājumu par darba li-
kumdošanas ievērošanu,
atkārtās, ka padomju
saimniecības administrā-
cija daudzos gadījumos
nav ievērojusi ar likumu
noteikto strādnieku un
kalpotāju darbā pieņem-
šanas kārtību, neveic va-
jadzīgo cīņu par darba
disciplīnas nostiprināša-
nu un vairākos gadīju-
mos pārkāpusi pastāvošās
darba likumdošanas nor-
mas.

Līdz šā gada jūnijā sā-
kamam pusē no saimnie-

cībā strādājošiem nebija
izsniegta darba grāmati-
ņas, pieņemot darbā ne-
pieprasīja iesniegt darba
grāmatiņu, ciema Padomes
vai namu pārvaldes
izdotu izziņu par iepriek-
šējo nodarbošanos. Arī
ieraksti darba grāmati-
ņās bieži vien netika iz-
darīti tūlīt pēc attiecīgās
pavēles vai rīkojuma iz-
došanas par pieņemšanu
darbā vai pāreļšanu citā
darbā, bet gan tikai pie
atbrīvošanas no darba.

Arī padomju saimnie-
cības sabiedriskās organi-
zācijas maz nodarbojušās
ar audzināšanas darba
jautājumiem, bet apmier-
nājušies vienīgi ar to, ka
administrācija uzliek dis-
ciplinārus sodus vai at-
brīvo no darba. Tāpēc
arī šeit notiek samērā
liela strādnieku kustība.
Tiek pieļauti gadījumi,
ka, uzliekot disciplinār-
sodus, pat neapziņo sodīta-
jam.

Protams, šādu darba
likumdošanas pārkāpumu
būtu krietni mazāk, ja
aktīvu dalību visos ar
darba disciplīnas nostip-
rināšanu saistītos pasākū-
mos ņemtu arod biedrības
vietējā komiteja, ja būtu
izstrādāti un izklāti re-
zdamā vietā iekšējās dar-
ba kārtības noteikumi
strādnieku un kalpotāju
zināšanai.

Jāsaka, ka minētie dar-
ba likumdošanas noteiku-
mu pārkāpumi nav vienī-
gi tikai Austrumu padomju
saimniecībā.

Tas prasa, lai partijas
un komjaunatnes pirmor-
ganizācijas, arod biedrību
vietējās komitejas vispusī-
gāk uzlabotu audzināša-
nas un izskaidrošanas
darbu strādājošo vidū,
lielāku vērtību veltītu so-
ciālistiskās sacensības va-
dībai un saistību pārbaud-
dei. Jāatceras, ka, tikai
stingri ievērojot padomju
likumus, diendienā propa-
gandējot likumus par
darbu, izvēršot spra-
gu sociālistisko sacensību,
pieaug darba ražīgums
un darbaļaudis iemācīsies
cienīt padomju likumus,
cīnīties par sociālistiskās
likumības ievērošanu.

Skolēni saņem apliecinājumus

Pēc sekmīgi izturētiem pār-
baudījumiem aizvakar Koņu
7-gadīgajā skolā pēdējās kla-
ses audzēkņi pulcējās vien-
kopus, lai saņemtu skolas beig-
šanas apliecinājumus.

Apsveikt absolventus skolā
bija ieradušies ne vien audzi-
nātāji, bet arī vecāki, 1. un
6. klašu skolēni.

Pēc 7. klases audzinātājas
b. Indriksones atvauda runas
skolas direktore b. Putniņa
izsniedza absolventiem beig-
šanas apliecinājumus. Reizē ar tām
26 audzēkņi no audzinātājiem
un kolhozu valdēm saņēma
arī vērtīgas grāmatas.

Skolu beidzot vidū Linde
Golde, Irena Mora, Viļa Igale,
Valdis Lipe, Juris Loja u. c.,
kuri mācībās uzrādījuši tikai
labas un teicamas sekmes.

Skolai izlaiduma diena bija
divkārši svētki, jo 5 audzē-
kņiem komjaunatnes rajona ko-
mitejas sekretārs b. Krastiņš
izsniedza komjaunatnes bied-
ru kartes.

Pēc svīnīgā akta audzēkņi
un viesi pulcējās pie vakariņu
galda, bet noslēgumā priecā-
jās dejās un rotājās.

L. Miķelsons

Skābē savvaļā augošās zāles

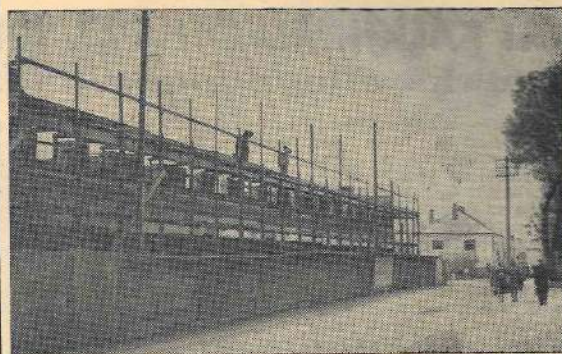
Kā vienīgi no pirmajiem raj-
onā 12. jūnijā skābarības
gatavošanu no savvaļā augo-
šajām zālēm uzsāka kolhoza
„Salaca” pirmās brigādes
audzis pie „Strautnieku” lopu
novietnes.

Zaļās masas pļaušanā čak-

UZSĀKTA PAPUVJU SAGATAVOŠANA

Pavasaris, vasara un rudens,
ir tāds laiks posms kolhozu
dzīvē, kad darbs steidz darbu.
Neesi vēl ar vienu tā pa ist-
tam tīcis galā, cits jau gaida
un aicina. Bet lauksaimniecī-
bas arteļa „Imanta” laudis
pie tā pieraduši. Viņus vairs
nebiež šāda darbu steiga.
Kolhoznieki prot ar visu tikt
savlaicīgi galā. Kas par to,
ka dažreiz sējas laikā strād-
dāt bija jāsak āgrāk un bieži
vien ļaus norietēja uz lauka.
Mazāk stundu atlika atpūtai,
toties darbs tika laikā pade-
rīts, jo kolhoznieki zināja, ka
zeme nepievis un rudenī, kad
klētis sabirs zelta graudi, viņi
pūlīpi bagātīgi atmaksā-
sies.

Un tiešām. Visi vasarāji
321,9 hektāru platībā iesēti
savlaicīgi un labi mēslotos
laukos rudenī dos bagātīgu
ražu. Padarīts viens liels
darbs, bet citi ne mazāk svarī-
gi negaida. Jākopj sējumi,
jāgatavojas siena pļaujai, ra-
žas novākšanai un pats gal-
venais, kamēr iekritis tāds pa-
vaļīgāks brīdis starp sēju un
siena pļauju, savlaicīgi jāliek
pamatī nākamā gada ziemāju

Ar katru gadu krāšņāka kļūst mūsu dzimtā pilsēta Rūjiena. Krāšņi izveidojamos skveros zied puķes, tiek iedēstīti jauni kokušuma krūmi. Kur kādreiz bija kara atstātās krāsmatas, tagad paceļas jauni nami un individuālo būvētāju jaunceltnes.

Patlaban Rūjienā ceļ otru divstāvu dzīvojamo māju, kurā būs 17 labiekārtoti dzīvokļi. Jaunbūvi paredzēts nodot ekspluatācijā šā gada beigās.

Attēlā: skats uz jauncelāmo dzīvojamo māju Rūjienā.

Pasniedz ceļojošo vimpeli

Arvien spraigāka kļūst raj-
ona jauno slaucēju sociālis-
tiskā sacensība par uzņemto
saistību izpildi. Aizvadītajos
piecos mēnešos jauno lopkopju
sociālistiskās sacensības
priekšgalā izvirzījies kolhoza
„Brīvā druva” slaucēja Va-
lentina Silēna. Uz šā gada 1.
jūniju viņa vidēji no govīs iz-
slaukusi 1413 kg piena un

līdz ar to rajona lopkopju so-
ciālistiskajā sacensībā ierīn-
dojusies ceturtaļā vietā. Nesen
notikušajā kolhoza lopkopju
sanāksmē komjaunatnes rajona
komitejas locekle b. Pelēkā
pasniedza b. Silēnai LĻKJS
rajona komitejas ceļojošo vim-
peli „Labākai rajona jaunajai
slaucējai”.

J. Akots

Aģitatoru seminārs

Šā gada 10. jūnijā lauksaim-
niecības arteļi „Rosme” notika
aģitatoru seminārs. Tajā pie-
dalījās 11 kolhoza aģitatori.
Semināra dalībniekiem partijas
pirmorganizācijas sekre-
tāre b. Jēkabsons nolasīja re-
ferātu „Pārvarēsim kapitālisma
pallekas darbaļaudžu apzi-
ņā”.

Lai aģitatori kolhoza valdei

palīdzētu aktīvāk cīnīties pret
arteļa statutu pārkāpējiem,
valdes priekšsēdētāja b. Kuku-
le semināra dalībniekus iepazī-
stināja ar arteļa statutu.
Aģitatori iepazīs arī ar b.
Hruščova referātu Bulgārijas
Komunistiskās partijas VII
kongresā, kā arī apmainījās
darba pieredzē.

V. Jēkabsons

smalcina traktorists A. Dreija.

Pirmajās dienās jau ieskā-
bēts ar 30—40 tonnu skāb-
barības.

Dz. Liepiņa,
kolhoza komjaunatnes
pirmorganizācijas sekretāre

ražai. Jāsagatavo rudzu un
kviešu sējai brīvās papuves.
Un tieši pie tā tad arī patla-
ba ar istu darba steigu ķe-
rušies imantieši.

Brīvo papuvju kolhozā nav
mazums, tās aizņem turpat
60 hektārus un to sagatavo-
šanā katru dienu strādā 2
traktori, 12 pajūgi un ap 30
kolhoznieku. Zināms darbs
papuvju sagatavošanā tika
veikts jau pagājušajā rudenī,
tās visā platībā uzara un zle-
mā 23 hektārus nomēsloja ar
kūtsmēsliem un kūdru.

Tanī dienā, kad iegriezā-
mies kolhozā, spraiga rosme
valdīja abās laukkopības bri-
gādēs. Traktorists Gunārs
Gallītis ar traktoru DT-54
kultivēja papuves, bet Pēteris
Zaķis ar uz tādas pašas mar-
kas traktora uzmontēto skrē-
peri no lielajām kaudzēm
vienmērīgi mazākās čupiņas
pa lauku uz visām pusēm iz-
bīdīja ziemā izvestos kūts-
mēslus un kūdru.

Nokultivētajos laukos, kur
savu darbu bija paveicis arī
skrēperis, strādāja kūtsmēslu
izklidētājas. Blakus vēl ga-

dos jaunajai kolhozniecei
Elēnai Vasilevskai ar seku-
miem rokās nenogurstoši ro-
sījās arī gados vecākas kol-
hoznieces Berta Bišofe, Mar-
ta Auvere un citas.

Uzsākta arī kūtsmēsļu iz-
vešana uz ziemā nenomēslo-
tām papuvēm. Pie „Eriņu”,
„Stūru”, „Bumbu” un citām
liellopu un zirgu novietnēm
vīri, pa reizei atliekamī mu-
gas ar ar delnu norausdā-
mi no miklajām pierēm rūg-
tās sviedru lāses, krāva kūts-
mēslus ratos un izveda uz lau-
ka. Vislabāk šis darbs veicas
Jānim Zandersonam, Andrim
Roziņam un Jānim Krilim.
Viņi katrs dienā uz lauka
nogādā turpat 6 tonnas kūts-
mēslu.

Cioša ir laukkopju apmē-
šanās nomēslojot papuves pēc
iespējas labāk un nākošajā
gadā izaudzēt augstas ražas.
Tāpēc arī tagad darbs vaina-
gojas panākumam. Patlaban
ziemā ievestie kūtsmēsli un
kūdra jau izklidēti ap 19,
bet papuves kultivētas 45
hektāru platībā. Uzsākta arī
papuvju pārāršana.

L. Mežgals

LATVIJAS PSR MINISTRU PADOMĒ

Sakarā ar Līgo svētkiem

Sakarā ar to, ka 24. jūnijā latvieši svin savus nacionālos
Līgo svētkus, Latvijas PSR Ministru Padome, atbalstot dar-
tības pildīšanu, nolēmusi izelāmo dienu pārcelt no 22. uz
24. jūnijā.
(LTA)

Vai kaļiņina kolhoza valde pareizi risina kārtējos saimnieciskos jautājumus?

Ir taču tā—cik rajonā kolhozu, tik dažādi arī to valdes risina kārtējos saimnieciskos uzdevumus. Vienai tie padodas labāk, otrai sliktāk. Viena ir kanjinieciskāka un saimnieciskāka, cēnsas pēc pilnības, meklē jaunus, labākus ceļus kolektīvās saimniecības vadīšanai, otra samierinās ar to, kas atrodamas dažādos priekšrakstos un instrukcijās, tā sakot, vairāk darbojas pēc pašteses principa. No valdes darbības lielā mērā atkarīgi arī kolektīvās saimniecības panākumi. Tādēļ padalīties pieredzi, paanalizēt vairāku kolhozu valžu darbu būtu tiesām interesanti.

Tācu šoreiz apmierināsimies tikai ar vienu — proti, Kaļiņina kolhoza valdes darbības analīzi. Kopš gada sākuma valde noturējusi 8 sēdes — vienu līdz divas katrā mēnesī un izskatījusi turpat 100 dažādu jautājumu.

Tātad lemts daudz. Bet par ko? Te nu jāsaka, ka par visu ko, tikai ne par pašu galveno kolhoza dzīvi. Principālais, konkrētus, ar kolhoza ražošanu saistītus jautājumus var saskaitīt uz pirkstiem. Tie būtu: 1958. gada lēmumu un izdevumu tīmes caurskatīšana, 1958. gada ražošanas plāna caurskatīšana. Sociālistiskās sacensības noteikumu caurskatīšana. 1957. gada pārskata caurskatīšana (šie jautājumi bija obligāti iekvienam kolhozam). Agronoma ziņojums par lauksaimniecības inventāra remontu un sēkļu šķirošanu. Lopkopības stāvoklis un zootehnikas darba apspriešana. Brigadieru darba pārskatīšana un apmaka. Zootehnikas ierosinājumi lopkopības jautājumos (uz pašu ierosmi).

Pārējiem jautājumiem gadījuma raksturs. Tikai no šādiem gadījuma jautājumiem sastāvējās 28. februāra, 21. aprīļa un 11. maija sēdes. Lūk pēdējās no tām darba kārtība:

1. Jaunu biedru uzņemšana (būtībā iesniegumu apspriešana).
2. Lūgumi un iesniegumi.
3. Par kolhoznieku lieko govju likvidāciju. (No sākuma līdz galam nekonekrets).

4. Par teļu izvietotānu no „Dronu” novietnes.

Ne reizī valdes sēdēs šogad nav apspriesti tādi svarīgi jautājumi kā par pavasara sēju, lopu izganīšanu, atsevišķu lopkopju, valdes locekļu, brigadieru un citu atbildīgu personu darbu. Sasāpējis, bet vēl aizvien neatrisināts ir jautājums par tā sauktajiem nekolhozniekiem, kas kolhozā gan strādā, kuriem par darbu aprēķina izstrādes dienas, bet kuri par arteja biedriem negrib būt. Nevienam valdes loceklim valdes sēdē nav dots konkrēts uzdevums. Daudzi valdes lēmumi viegliem diegiem sūti, nav līdz galam pārdomāti. Maz izvērstā cīņa par lēmumu izpildi.

Divainās papildsamaksas

No kaut vai par tām pašām papildsamaksām laukkopjiem, lopkopjiem, cūkkopēm, vistkopēm, kolhozu vadsošajiem darbiniekiem, par kurām valde lēma pirmajā 88 gada sēdē.

— Laukkopība tā Heta skaidra. Plāns nav izpildīts un izstrādes dienas jāatskaita. Kārtība pie mums stingra, — paziņoja sapulces vadītāja Lūsīte.

Tūdaļ tika nolemts: brigadieriem Jānim Rudinam, Laimonim Rucenam, Arnoldam Meļim atvilkt 10 procentus izstrādes dienām. Priekšsēdētāji Helēnai Lūsītei atvilkt 10 procentus no laukkopības izstrādes dienām. Agronomam Pudelim... arī...

— Bet tagad par papildsamaksām cūkkopēm un ar cūku fermu saistītām personām, — nēma vārdu kolhoza toreizējā zootehnikai Logina. — Sini te grāmātā (norādīja viņa uz 1952. gada izdoto grāmātu „Darba samaksa kolhozos”) skaidri pateikts, ka par katru nobaroto cūku, vienāda, vai tā nodota valstij, vai pārdota, cūkkopei var aprēķināt papildsamaksā 5 procentus no ražotās cūkgaļas svara. Attiecīgi prēmijām arī priekšsēdētāja, zootehnika, sanitārs, brigadieru un viņu palīgi.

— Bet vai cūkkopībā plāni izpildīti? — kāds iebilda.

— Kā tad nē? Obligātais valsts piegādes plāns izpildīts, — atbildēja zootehnikai cūku nobarošanas plāns nevienai cūkkopei pievadīts netika. Ari uzņemtas saistības cūkgaļas ražošanā un cūku ieaudzēšanā kolhozs neizpildīja.

— Nu tad jābalso vien būs, ja tās instrukcijas tā paredz, — nedroši, kā negribēdami, viens pēc otra cēla rokas valdes locekļi.

Ko tad viņi bija nolēmuši? Nolemūsi to, ka papildsamaksas vien ar cūkkopību saistītajiem darbiniekiem kopumā jāizsniedz vairāk nekā 1500 kilogrami cūkgaļas, respektīvi izsniegšanai papildsamaksās jānobaro savas 15—17 cūkas 90—100 kilogramu svara katra, kamēr visā iepriekšējā gadā kolhozs nobarojis tikai 134 cūkas.

Kad lemto pārlemj orreiz

Tas tā—kopumā. Bet kā tad ar papildsamaksu atsevišķām personām? Te nu iznāca, ka, rēķinot pēc grāmātā ieteiktās kārtības, priekšsēdētāji Lūsītei pienācās 288 kilogrami cūkgaļas, jeb veseli trīs nobaroti barokļi, zootehnikai Loginai—144 kilogrami — pusotra bekona, sanitāram Vēveram—96 kilogrami — viens isti apaļš un tauks rūksis.

— Tā kā par daudz gan! — galvas grozīdami pēc tam sprieda valdes vīri.

— Būs jāierosina samazināt, — iebilda arī revīzijas komisija. Vienā no kārtējam valdes sēdēm tika pieņemts lēmums: priekšsēdētāji Lūsītei un zootehnikai Loginai papildsamaksu samazināt par 60 procentiem, pārējiem atstāt līdzšinējo.

Bet vai tas stāvokli daudz groza? Val ar to tiek stimulēti cūkkopju darbs? Noteikti nē. Sāda savu laiku nodzīvojuši instrukcija par papildsamaksas kārtību drīzāk dezorganizē nekā veicina cūkkopības attīstību. Tad jau iznāk, ka nekādi plāni nav vajadzīgi, ka katru cūku līdz bekona kondīcijai var barot kaut vai desmit gadus un kolhozam sagādāt zaudejumus (barība, izstrādes dienas), bet papildsamaksas pienākums tik un tā... .

Šķiet, katram te ir skaidrs, ka šāda kārtība neder, ka kolhoza valdei noteikti jāizstrādā jauna — tāda, kas tiešām stimulētu cūkkopju darbu un nestu labumu arī kolhozam.

Vēl viens lēmums par cūkgaļu

Te nu man jāpastāsta, ka, pārļapojojot valdes sēžu protokolus, vēleiz uzduros uz vārda „cūkgaļa”. Šoreiz tas bija sakārā ar 2-procentīgo pašpalīdzības fondu, ar to pašu fondu, kurā pēc kopsapulces un arteja statutus lērisitā lēmuma bez jebkādas prātošanas jāieskaita divi procenti no visas kolhozā ražotās produkcijas.

Tācu valde šoreiz nolēma jautājumu par pašpalīdzības fondā ieskaitāmā cūkgaļas daudzuma noteikšanu „atstāt atklātu, jo... valdes sēdē nepiedaloties nevienam pašpalīdzības kases valdes”. Tajā pašā laikā lēmums par pašpalīdzības fondā ieskaitāmo oļu daudzumu tika atrisināts pozitīvi arī... bez pašpalīdzības kases valdes locekļu piedalīšanās.

Tā vien grības jautāt, vai tikai Kaļiņina kolhoza valdes locekļiem nav kaut kas kopejš ar malniecīšiem. Par veselu desmit procentu ražotās cūkgaļas izsniegšanu papildsamaksā viņi izlēma bez Hēkas kautrēšanās, bet ar diviem pavisam likumīgiem procentiem nonāca strupceļā...

Bet kā ar prēmijām linu audzētājiem?

Ja par cūkgaļu, neskatoties uz visādiem „sarežģījumiem”, jautājums atrisinājās diezgan „pieņemami” un isā laikā, tad ar prēmijām linu audzētājiem ir

pavisam citādi. Te domas stingri dalās. Vieni uzskata, ka prēmijas varētu piešķirt vienīgi trešās brigādes linaudzētājiem, kas saistības izpildīja, bet otri ir par to, ka nepienācāks nekam, jo šīs brigādes ļaudis nodevuši arī... pērnā gada pakulas (tādējādi pērn saņēmot mazāku prēmiju). Trešie domā, ka prēmiju attiecīgi vajagot saņemt visiem pie linu audzēšanas un apstrādes nodarbinātajiem, jo valsts kolhozam tomēr esot prēmija ieskaitījusi 149.200 rubļu.

Kamēr notika šie neauglīgie strīdi, kāds no kolhozniekiem kopā ar revīzijas komisijas priekšsēdētāju Bērziņu aizrakstīja laikrakstam „Cīņa” par šo jautājumu sūdzību. To uzziņāja valdes vīri un valrs nedara nekā, kaut gan beidzot 28. aprīļa valdes sēdē (par sūdzību tad valde neko nezināja) tika nolemts III brigādes kolhozniekiem par katru pie līnīm izstrādāto izstrādes dienu papildamaksā izsniegt 4 rubļus, bet pirmās un otras brigādes laudim — pa 2,50 rubl. Aicimredzot tādjējādi valde grīb pārmaicēt sūdzību rakstītājus...

Lēmumi, kas nerealizējas

Jā līdz šim bija runa par lēmumiem, kuru pamatoitību varētu apšaubīt, tad tagad jārunā par tādēim, kuri nerealizējās. Savā 21. februāra valdes sēdē tā lēma nekolhozniekiem (tiem pašiem, kas kolhozā gan strādā, bet par biedriem dažādu apsvērumu dēļ sastāvēt negrib) zirgus izsniegt tikai uz norikojuma pamata, pie kam atliudzība — par 10 darba stundām 25 rubļi — samaksājama kolhoza kantori pirms zirga lietošanas. Tācu zirgus viņi lieto tāpat kā agrāk un nevienu kapeiku vēl nav par to kolhozam maksājuši.

Otrs pret kolhozniekiem vērstis lēmums bija tas, ka turpmāk (jā mazinātu ālavību kolhoza ganāmpulkam) tiem neatļaus ar kolhoza vairsiniekāiem apiecināt personiskās govīs, bet no kolhozniekiem par katru apvaisloto govī iekasēs 15 rubļus. Tācu arī šis lēmums tiek aplets ar likumu.

Nav izpildīts arī lēmums par telpu piemērošanu kino izrādēm, ko vajadzēja veikt līdz 1. februārim, par kolhoza inventāra atgrīšanu no kolhoza iesēģtā kolhoznieka Upeš, par veicamajiem pasākumiem plavu un tīrumu grāvju iztīrīšanai no krūmiem un vairāki citi. Vairāki lēmumi izpildīti tikai daļēji.

Un vēl viens nesaimnieciskuma izpaudums

Daudz valdes sēdēs lemts par mēsošanas līdzekļu iegūšanu un pakaitēim — Mums vajag vairāk ražot kūdru, kūdras pakaitēis, — tādas reizes saka valdes locekļi. Bet tajā pat laikā salmi un pelavas daudzās kaudzās vietās mētājas un pūst. Pat vēl ļaunāk. Pie „Nekuciēm” gubās sapuva arī pagājušā gada sēklas ābolīns, kuram, aicimredzot, lai glābtu kolhozu no negoda un kauna, kolhoznieks Vārvs... pielaida uguni.

Neko teikt —Ideja vienreizējai Tikai valdes un kolhoznieku neizdarību tā izglābt nespēj.

Nedaudz par pašām valdes sēdēm

Pārļapojojot valdes sēžu protokolus, krit acīs nesistematiskums tās darbā, Ir starplūkī, kad valdes sēdēs nenotiek līgāk par mēnesi (no 13. jūn. līdz 21. febr.), Ir arī gadījumi, kad tās notikšas pēc nedeļas (21. un 28. febr., 21. un 28. aprīlī). Galējības saskatāmas arī attiecībā uz izlemjamo jautājumu skaitu.

Kāpēc šai rakstā tik daudz kritikas? Jāsaka atklāti—grības panākt, lai Kaļiņina kolhoza valdes strādātu rosinošāk, saprātīgāk un saimnieciskāk, lai tā ne tikai apzinātos savu atbildību kolhoza priekšā, bet arī savu spēku. Otrkārt, grības, lai līdzīgi trūkumi neatgādītos arī citos kolhozos.

J. Broks

J. Kalnietis

Ja tu mīli

Ja tu mīli, tad tu vari

zlemāt satikt pavasari, let caur puteņiem un sniegu, trallinādams dziesmu liegu.

Ja tu mīli, viss tev sokas,

nepiekūst valrs darbā rokas, tādu spēku sevi jūti, ka pat kalnus gāzt nav grūti.

Ja tu mīli, spēji piedot,

atsacīties, cīest un ziedot, spēji atzīmist sevi pašu, let kur nemirstība dvaso.

Ja tu mīli, kur vien raugies,

visur mājas esi, draugos, tikai labo, dālo redzi, dzives pilnībā patš dedzi.

Ja tu mīli, gadi dīenas

ziedu vatnagā tev sienas, skaisto rotu prēcīgs nesi, apreibis un laimīgs esi.

PATEICĪBA

Feļetons

Kam? To, lūdzu, izlasiet raksta beigās! Par ko? Tas arī man nemaz nav jāslēpi. Varu par to jums visu diezgan siki izstāstīt.

Lūk, pērnējā vasarā kādu dienu aizbraucu ciemos pie Kārļa, vecā sābra, uz Mazsalaču. Bet ak tu piķis, bija gadijūšies tāieni viena saulaina un jaukasvētdiena. Kārļis ar visu savu ģimiliju bija izgājis zaļumos.

— Vai nezināt, uz kuru pusi viņš var būt aizgājis? — pajautāju vecajam Krišum, kas liepas ēnā šķīrstīja aviņes.

— Nezinu gan. Vai nu ir Skapņ kalnā vai Lapu kalnā — nemāku teikt, tā sacīt...

Gaidīju Kārļi līdz pat mēness uzlēca, pie sevis skaizdamies gan uz viņu, gan uz jauko laiku. Laikam arī toreiz nolēmu vienmēr vēstuli pirms cīemošanās aizsūtīt, lai zīna sagaidīt. Bet šogad man šī labā apmēnās atkal bija no pakauša izķūpējusi un kādu svētdienu vēltīgi grabiņajos pie Kārļa durvīm — neviens neatsaucās.

— Aizgāja jau atkal visi sierēt, — dzirdēju aiz muguras Krišu tērgājam.

— Jā, jāgaida atkal līdz naktij, — nopūtos.

— O! Nav tik briesmīgi, tā sacīt! Tagad jau viņu viegli atrast — ej tikai, dēls, uz Skapo kalnu, gan ceļā sastapsi.

— Bet ja nu viņš ir Lapu kalnā?

Nodarības vasaras brīvīlaikā Rūjienas 7-gadīgajā skolā

Lai mūsu bērni skaisti un lietderīgi draudzīgā pulkā pavadītu brīnišķīgo vasaru, Rūjienas septiņgadīgā skola nodomājusi puleināt pirmo četru klašu skolēnus ik dienas skolā. Tur skolotāja vadībā bērni varēs piedalīties dažādos interesantos pasākumos: pārgāīenos, ekskursijās, rotāļās, sporta spēlēs, sacensībās u. c. Bērni veiks arī daudz kā lietderīga un interesanta: labos un gatavos mācību un uzskaites līdzekļus, strādās mācību un izmēģinājumu laucīnos, la-

— Nav, nav! Tur, tā sacīt, mūsējie valrs nelet: gaiss esot pārāk smacīgs. Bet svētdienā, kā smiejīs, katrs kaut ko vieglāku meklē. Ej vien uz Skapo kalnu.

Un kā tad — tieku Divala priedēs — nāk Kārļis ar abiem denēim un sievā kā briedis no sila ārā. Satiku viņu tik ātri, ka pašam prieks un brīnums. Prasīju viņam, kā tas nāk?

— Nu par to Mazalacā viena otra iestāde jau agrā pavasarī parūpējās, lai svētdienās neviens saviem paziņām nevar izbēgt. Jāsaka, tas viņiem izdevies. Kur tad gan cīturi lai let? Uz Lapu kalnu jau nevar...

— Tur jau pavasari tā kā atkritumu izgātāji iztājsija, kā. Neviens jau, laikam, atļāvis nav, bet atkritumu kaudzes tur krietas. Nu un aromāts... pats vari iedomāties!

— Bet vai tad sanitāri to vēl nav uzoduši?

— Tie laikam nobijušies no tās reizes, kad kultūras namā uz skatuves rādīja, ka Lapu kalnam garām ejot gāzmaska nepieciešama. Viņiem varbūt tās nav, un tadēji viņi baidās uz to pusi iet, ka degunus neizboja.

— Jā, gods kam gods, samītārajā inspekcijā jau gan tad jums sež isti miera vīri. Paldies viņiem. No sirds paldies. Kārļis es šoreiz atradu pavisam bez pūlēm un pavisam ātri. Paldies!

Jēcis Purvpērteris

sis interesantas grāmatas, klausīšies radiopārrāides, vāks ārstniecības augus, apkops revolucionāru kapus, veiks palpojumus invalīdiem un veciem, nevarīgiem cilvēkiem, les arī ogot un sēpot.

Vecāki, nelaujiet kļaiņot saviem bērniem pa lielām un pagalmiem bezdarbībā! Lai tē nāk kopā draudzīgā, darbīgā pulkā un skaisti pavada brīnišķīgo pionieru vasaru.

Nodarības skola sāksies 16. jūnijā plkst. 9.00.

V. Freide

KINOTEĀTRĪ „UZVARA”

Es tekšu patiesību — 14., 15. jūnijā plkst. 19, 21. Dokumentāla filma — Startis stratosfērā u. c. 15. jūnijā plkst. 18. Brāļi — 17., 18. jūnijā plkst. 19, 21. Sagrautā citadele — 19., 20. jūnijā plkst. 19, 21.

Redaktore M. Aļeksejeva